

Аналіз ринку праці за спеціальністю 073 «Менеджмент», освітньо-професійними програмами «Управління проектами» включає дослідження таких аспектів, як попит на ринку праці щодо фахівців у цій галузі, середня заробітна плата, розподіл робочих місць за різними секторами економіки, тенденції розвитку та можливості кар'єрного зростання.

Цей аналіз може бути корисним для здобувачів вищої освіти, які хочуть навчатися за освітніми програмами «Управління проектами» (рівні бакалавра та магістра), а також для випускників та працевлаштованих фахівців, які шукають нові можливості у цій галузі.

Актуальність освітніх програм з управління проектами визначається певними факторами, які впливають на їх ефективність і цінність для окремих осіб і організацій. Основні ключові фактори:

Галузевий попит: попит на навички з управління проектами в конкретних галузях або секторах сприяє актуальності та затребуваності таких освітніх програм. Такі галузі, як ІТ, будівництво, охорона здоров'я, фінанси, консалтинг, освіта, публічний та громадський сектори демонструють високий попит на кваліфікованих керівників (менеджерів) проектів, що надає додаткові можливості професіоналам, які прагнуть просунути свою кар'єру в цих сферах.

Тенденції на ринку праці: такі тенденції на ринку праці, як трансформація ролі керівника та менеджера, вимог до кваліфікації та практики найму, перехід до цифрового формату взаємодії в командах, вміння працювати в мультикультурному середовищі, призводять до зміни вектору підготовки фахівців з управління проектами. Освітні програми, які відповідають новим тенденціям ринку праці, таким як гнучке управління проектами, цифрова трансформація або управління проектами сталого розвитку, користуватимуться підвищеним попитом всіх стейкхолдерів.

Професія керівника (менеджера) проектів є затребуваною в багатьох галузях: ІТ-технології (зокрема, під час розроблення конкретних видів програмного забезпечення), архітектура (кожен новий об'єкт будівництва – новий проект), машинобудування (під час модернізації (диверсифікації) виробництва (бізнесу) або його започаткування (стартапи)), страхова та банківська сфери (при впровадженні нових стандартів, технологій, продуктів), освіта (міжнародні проекти Еразмус+, ПРООН тощо), громадська сфера, галузь публічного управління тощо.

Вимоги до сертифікації: професійні сертифікати, такі як Project Management Professional (PMP), PRINCE2, Certified ScrumMaster (CSM) або Agile Certified Practitioner (PMI-ACP), є показниками кваліфікації та досвіду в управлінні проектами. На актуальність освітніх програм з управління проектами впливає їх узгодженість з вимогами сертифікації.

Технологічний прогрес: технологічний прогрес та ініціативи цифрової трансформації змінюють методи та інструменти проектного менеджменту. Тобто сучасні освітні програми з управління проектами повинні охоплювати сучасні методології, інструменти та технології проектного менеджменту, такі

як гнучкі методології, програмне забезпечення для управління проектами, платформи для спільної роботи та аналітика даних.

Організаційні потреби: зміст освітніх програм з управління проектами може відрізнятися залежно від конкретних потреб і пріоритетів організацій. Такі програми, які спрямовані на формування вмінь та компетентностей випускника щодо ефективного вирішення організаційних проблем, цілей і галузевих вимог, швидше за все, будуть оцінені як роботодавцями, так і майбутніми фахівцями.

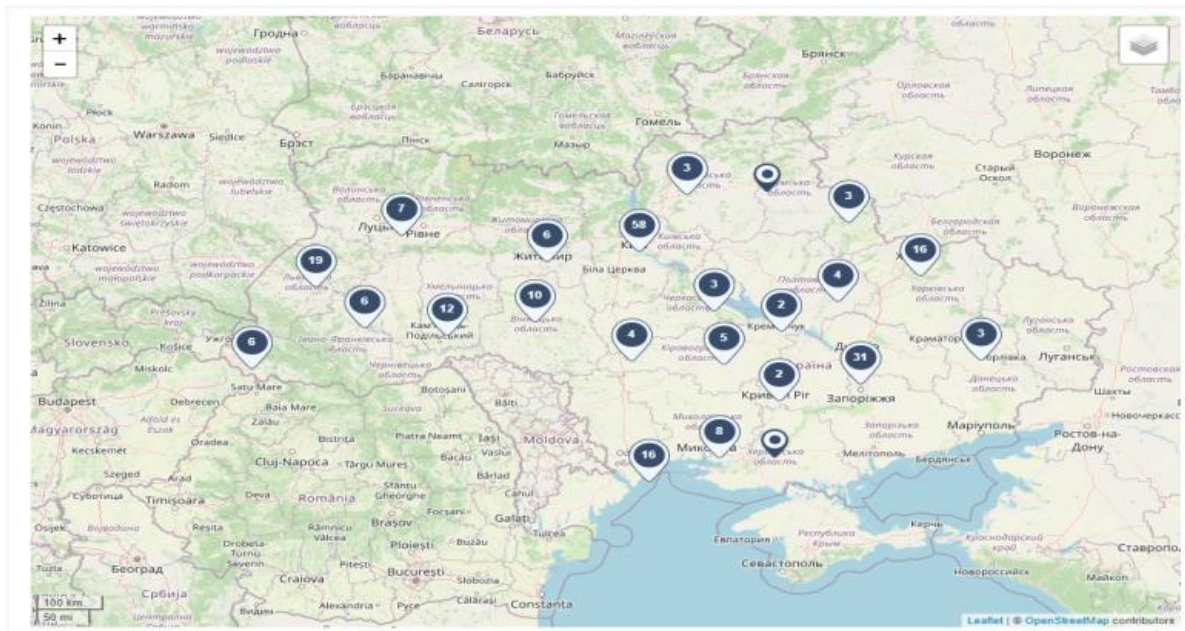
Розвиток навичок: інноваційність та сучасність освітніх програм з управління проектами щодо забезпечення розвитку практичних навичок і компетенцій, пов'язаних з реальними проектами, є критично важливим фактором для роботодавців, донорів, грантодавців та інших стейкхолдерів. Освітні компоненти, які ґрунтуються на практичному досвіді та кейсах, тематичні дослідження, моделювання та можливості для застосування опанованих концепцій (методологій, методів, інструментів) на практиці, швидше за все, сприйматимуться стейкхолдерами як доречні та цінні.

Цілі професійного розвитку: актуальність освітніх програм з управління проектами також визначається цілями професійного розвитку особи, кар'єрними прагненнями та особистими інтересами здобувачів. Програми, які відповідають цілям і мотивації стейкхолдерів: просування по кар'єрним щаблям, зміна ролі в команді, отримання спеціальних професійних навичок та soft skills, будуть затребуваними та цінними.

Таким чином, необхідність освітніх програм з управління проектами визначаються їх відповідністю галузевому попиту, тенденціям ринку праці, вимогам сертифікації, технологічному прогресу, організаційним потребам стейкхолдерів, цілям розвитку навичок і професійного зростання учасників освітнього процесу.

Стосовно необхідності отримання освіти за напрямом Управління проектами, то слід зауважити, що є можливість отримати додаткові знання та навички на курсах, які дають міжнародну сертифікацію. Але для отримання PROJECT MANAGEMENT PROFESSIONAL (PMP) потрібно мати базовий диплом бакалавра/магістра або 35 годин навчання. Тому здобуття вищої освіти саме з управління проектами є дуже важливим для сертифікації.

Також слід зазначити, що отримати вищу освіту з управління проектами за різними спеціалізованими освітніми програмами можна практично в усіх регіонах України, де не ведуться бойові дії (<https://osvita.ua/vnz/guide/mapsearch-17-0-0-92-0.html>).

В Україні наступні заклади вищої освіти здійснюють підготовку за спеціальністю 073 «Менеджмент», освітніми програмами «Управління проєктами»:

- ДЗВО «Університет менеджменту освіти» (м. Київ);
- Волинський національний університет імені Лесі Українки;
- Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу;
- Інститут промислових та бізнес технологій українського державного університету науки і технологій (м. Дніпро);
- Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана;
- Київський національний університет будівництва і архітектури;
- Київський національний університет ім. Тараса Шевченка;
- Київський національний університет технологій та дизайну;
- Львівський державний університет безпеки життєдіяльності;
- Львівський державний університет внутрішніх справ;
- Національний авіаційний університет (м. Київ);
- Національний лісотехнічний університет України (м. Львів);
- Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»;
- Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»;
- Національний університет «Запорізька політехніка»;
- Національний університет «Львівська політехніка»;
- Національний університет кораблебудування (м. Миколаїв);
- Одеський національний морський університет;
- Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка;

- Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника (м. Івано-Франківськ);
- Сумський державний університет;
- Український державний університет науки і технологій (м. Дніпро);
- Черкаський державний технологічний університет.

Аналіз ринку праці для фахівців з управління проектами. Згідно дослідженнями uasno-group.com «Тренди ринку праці та освіти 2030», до ТОП-5 сфер на ринку праці України входять: інформаційні технології, управління та безпека, медицина та фармацевтика, інжиніринг та конструювання, біо-, нано- та хімічні технології.

Серед затребуваних базових навичок лідирують: мультилінгвальність, математичні та дослідницькі навички, високий рівень розвитку емоційного інтелекту, самоосвіта.

Ключовими трендами ринку праці 2030 року є: трансформація структури зайнятості, навчання протягом усього життя, автоматизація, роботизація та освоєння декількох профільних компетенцій.

Саме тому можна припустити, що професійні фахівці з управління проектами в цих сферах можуть бути затребуваними на ринку праці у найближчому майбутньому.

Серед навичок, які необхідні управлінцю, базуючись на дослідженні «Future Skills Framework 2021» від Stifterverband і McKinsey&Company, можна виділити такі чотири категорії:

- Традиційні навички (тверді)
- Ключові цифрові навички
- Технологічні навички
- Трансформаційні навички
- М'які навички.

Навички, необхідні управлінцям в найближчому майбутньому (за матеріалами Всесвітнього економічного форуму в Давосі).

Лідерство та управління людьми. Ефективним менеджерам потрібні сильні лідерські навички, щоб надихати та мотивувати свої команди, сприяти співпраці та підвищувати ефективність її діяльності та розвитку. Навички управління людьми, включаючи коучинг, наставництво та вирішення конфліктів, є вирішальними для створення та підтримки високоефективних команд.

Адаптивність і гнучкість: у бізнес-середовищі, яке швидко змінюється, менеджери повинні бути адаптивними та гнучкими, щоб долати невизначеність, сприймати зміни та реагувати на нові виклики та можливості. Здатність швидко коригувати стратегії, пріоритети та підходи є важливою навичкою для ефективного управлінця в динамічних контекстах.

Стратегічне мислення та прийняття рішень: менеджерам потрібні навички стратегічного мислення, щоб аналізувати складні проблеми,

передбачати тенденції та розробляти перспективні стратегії, які відповідають сучасним цілям і пріоритетам розвитку організації. Володіння методами та інструментами прийняття ефективних управлінських рішень дозволяє менеджерам здійснювати обґрунтований вибір, визначати пріоритети, враховувати ресурсну базу і досягати стратегічних цілей.

Емоційний інтелект (EQ): емоційний інтелект, включаючи самосвідомість, саморегуляцію, емпатію та соціально-емоційні навички, має вирішальне значення для ефективного управлінця. Менеджери з високим EQ мають можливість будувати комунікацію зі своїми командами на більш глибокому рівні, орієнтуватися в міжособистісній динаміці та розвивати позитивну комунікативну культуру.

Цифрова грамотність і технологічні навички: у світі, що стає все більш цифровим, менеджери повинні володіти цифровою грамотністю та технологічними навичками, щоб використовувати цифрові інструменти, платформи та дані для ефективного управління командою, прийняття рішень, спілкування та інновацій. Володіння новими технологіями, такими як штучний інтелект, аналіз даних і автоматизація, стає все більш важливим для керівників та менеджерів.

Спілкування та співпраця: сильні навички спілкування та співпраці є важливими для ефективного керівника (менеджера) оскільки вони повинні вміти чітко, лаконічно та переконливо спілкуватися з різними стейкхолдерами, як внутрішніми, так і зовнішніми. Навички співпраці, зокрема командна робота, ведення перемовин та налагодження стосунків, мають вирішальне значення для досягнення спільних цілей.

Критичне мислення та вирішення проблем: управлінцям потрібні такі навички, щоб аналізувати складні проблеми, визначати причини їх виникнення та розробляти шляхи їх вирішення, приймати нестандартні рішення. Здатність критично мислити, ставити глибокі питання та вирішувати проблеми, стимулювати впровадження інновацій дає можливість саморозвитку та розвитку організації, забезпечує сталість проєктної діяльності.

Стійкість і управління стресом: навички стійкості та управління стресом є важливими для підтримки команди та забезпечення її ефективної роботи, добробуту членів команди. Стійкі управлінці можуть ефективно долати стреси, управляти своїми командами з впевненістю та оптимізмом в умовах сучасних викликів та невизначеності зовнішнього середовища.

Культурна компетентність. Вміння працювати в мультикультурному середовищі та командах, враховуючи культурні особливості, етичні та моральні відмінності її членів, а також забезпечуючи рівний доступ до інформації, інклюзивність – все це надає можливості кар'єрного зростання та професійного розвитку в умовах віртуалізації організацій та міжкультурному аспекті.

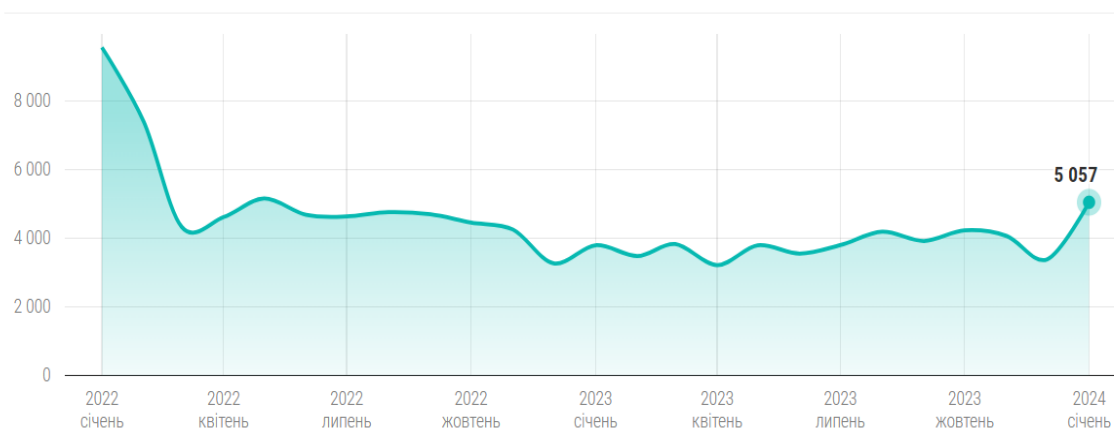
Безперервне навчання та розвиток. Трансформаційні зміни на ринку праці вимагають від управлінців усвідомлення необхідності постійного навчання та розвитку, коли людина постійно проявляє активність у пошуку

нових знань, навичок і досвіду, щоб залишатися затребуваними на ринку праці, адаптуватися до нових тенденцій та викликів, стимулювати особистісне і професійне зростання.

Загалом, керівники (менеджери), які володіють різноманітними навичками, зокрема лідерством, здатністю до адаптації, стратегічним мисленням, емоційним інтелектом, цифровою грамотністю, комунікацією, критичним мисленням, стійкістю та культурною компетентністю, мають високу ймовірність досягнення успіху.

Аналізуючи сучасний стан ринку праці в Україні по ресурсах пошуку роботи можна зробити наступні висновки (<https://dou.ua/lenta/articles/it-job-market-january-2024/>).

Загальна кількість вакансій на jobs.dou.ua з січня 2022 по січень 2024

Серед них спеціалісти з управління проектами:

Кількість вакансій у грудні 2023-го та січні 2024-го за категоріями

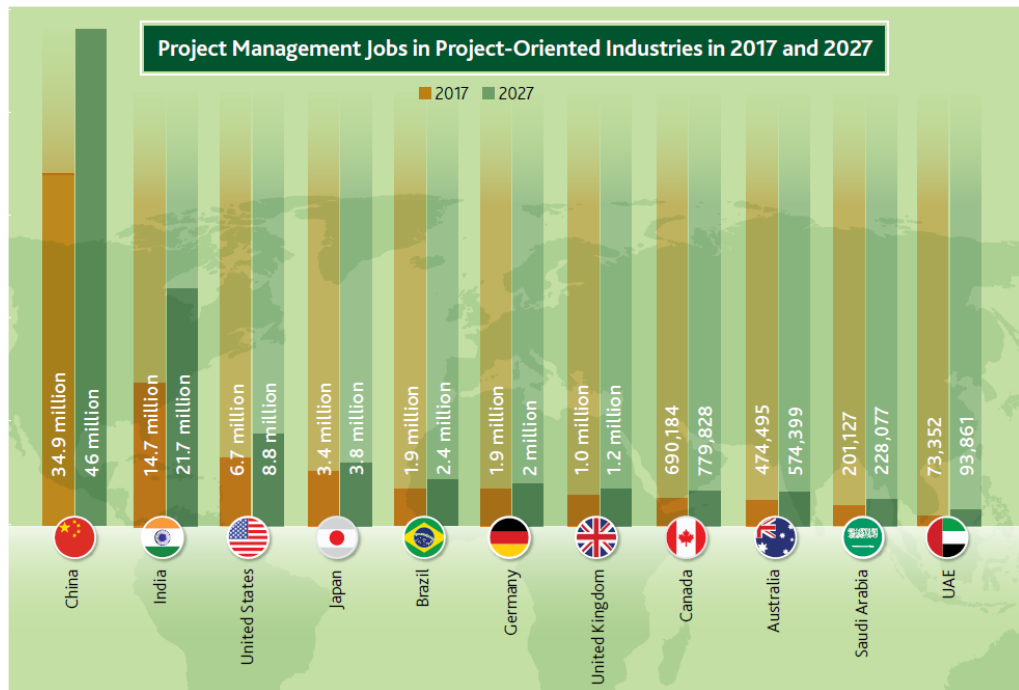
Посада/Технологія	2023, грудень	2024, січень	Зміна, %
Product Manager	87	134	+54
Project Manager	138	191	+38
Scrum Master	8	9	+13

За даними дослідження РМІ «Job growth and talent gap: 2017–2027» у всьому світі зростає розрив між потребою роботодавців у кваліфікованих фахівцях з управління проектами та наявністю професіоналів, які можуть обійняти ці посади. Є кілька причин для цього розриву: значне зростання кількості вакансій, що потребують навичок управління проектами; високий рівень вибуття, включаючи вихід професіоналів на пенсію; значне зростання попиту на таланти в управлінні проектами, особливо в країнах із швидко розвиваючимися економіками.

Ці фактори ще більше підкреслюють роль керівників (менеджерів) проектів у впровадженні змін та інновацій в організаціях та створюють

позитивні перспективи на ринку праці для кваліфікованих професіоналів з управління проектами.

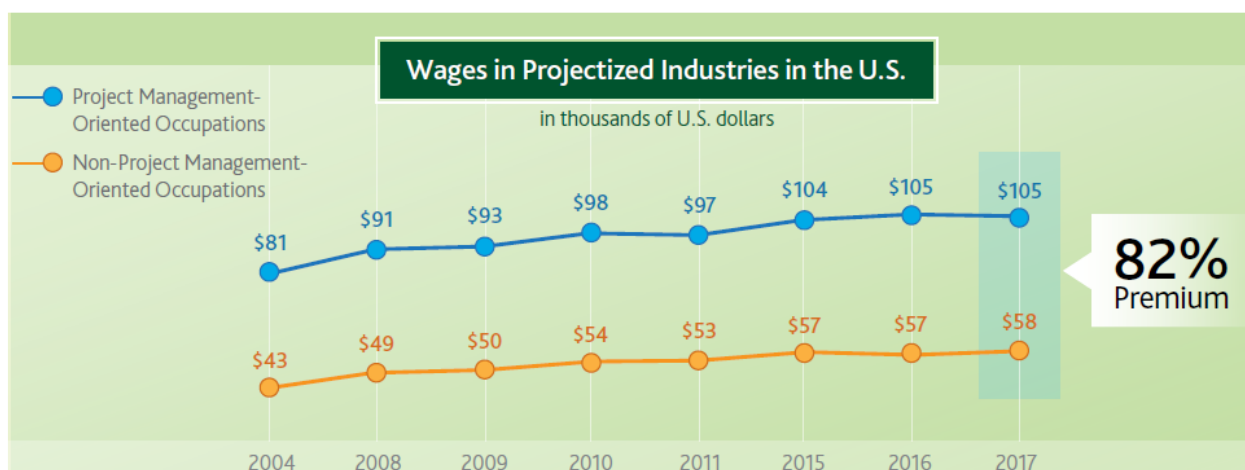
Так, за розрахунками PMI, до 2027 року роботодавцям буде потрібно 87,7 млн фахівців, які працюють на посадах, пов'язаних з управлінням проектами. Anderson Economic Group та PMI проаналізували можливості зайнятості, пов'язані з проектами, у 11 країнах, та прогнозують зростання кількості робочих місць, пов'язаних з проектами, на 33% (<https://www.pmi.org/learning/careers/job-growth>). Щорічно до 2027 року роботодавцям потрібно буде заповнити майже 2,2 млн вакансій, пов'язаних з проектами.

1. Попит на фахівців: попит на фахівців з управління проектами зазвичай залежить від економічної ситуації та розвитку ринків. За останні роки спостерігається збільшення попиту, оскільки бізнес, публічний сектор, громадські організації все більше усвідомлюють важливість ефективного управління проектами для досягнення цілей розвитку та сталості, грантових можливостей.

Попит на фахівців з управління проектами в Україні зростає, особливо в сферах ІТ, фінансів, консалтингу, публічному та громадському секторах, освіті тощо. Багато компаній визнають важливість ефективного управління проектами для досягнення своїх цілей та підвищення конкурентоспроможності. Особливо активно попит на фахівців управління проектами спостерігається в розробницьких компаніях, які працюють за методологією Agile, та у компаніях з аутсорсингу ІТ-послуг. Також зростає попит на управлінців в галузі управління проектами у секторах електронної комерції, стартапів, освіти і науки, охорони здоров'я, енергетиці тощо.

2. Середня заробітна плата: заробітні плати для фахівців з управління проектами можуть значно відрізнятися залежно від рівня їх кваліфікації, сертифікації, досвіду та регіону. У розвинених країнах заробітні плати є вищими, ніж в країнах, що розвиваються. Так, за даними PMI-дослідження «Job growth and talent gap: 2017–2027» у США в 2017 році заробітні плати фахівців зі сфери управління проектами, були в середньому на 82% вищими, ніж заробітні плати тих, що не працюють з проектами (<https://www.pmi.org/learning/careers/job-growth>).

У м. Київ та великих містах України середня зарплата може бути вищою порівняно з регіонами. Наприклад, для початкового рівня проектного менеджера, в середньому заробітна плата може становити від 1000 до 2000 доларів на місяць. Досвідчені фахівці та ті, що мають міжнародні сертифікати, можуть отримувати значно більші зарплати, наприклад, від 2000 до 4000 доларів на місяць і більше. Однак ці цифри можуть змінюватися в залежності від багатьох факторів, включаючи розмір компанії, галузь та поточну економічну ситуацію.

На глобальному рівні сертифікація також сприяє підвищенню рівня зарплати, що відображено у звіті Earning Power: Project Management Salary Survey. У дев'ятому виданні дворічного звіту PMI зазначено, що серед опитаних, зарплати фахівців із сертифікацією PMP в середньому на 20% вищі (<https://www.pmi.org/learning/careers/job-growth>).

3. Розподіл робочих місць за різними секторами економіки: фахівці з управління проектами є затребуваними в різних галузях та секторах, включаючи ІТ, будівництво, фармацевтику, фінанси, освіту, публічний та громадський сектор, охорону здоров'я тощо. Розподіл робочих місць залежить від макроекономічної ситуації та попиту на зазначених фахівців, який на сьогодні є стабільним.

ІТ-сектор: ІТ-компанії активно використовують методології управління проектами для розробки програмного забезпечення та впровадження проектів розвитку.

Будівництво: фахівці з управління проектами користуються попитом у будівельних компаній під час розробки проектної документації збудівництва інфраструктурних об'єктів, житлових комплексів, комерційних споруд, а також в процесі залучення донорських коштів на розбудову в постраждалих від війни регіонах.

Фінансовий сектор: банки, страхові компанії та інші фінансові установи також потребують спеціалістів з управління проектами для впровадження та просування нових продуктів та послуг, вдосконалення процесів та реалізації стратегічних ініціатив.

Фармацевтична і медична промисловість: фахівці з управління проектами залучаються до реалізації (просування) нових лікарських препаратів, клінічних випробувань, впровадженні медичних технологій тощо.

Агропромисловий сектор: попит на менеджерів з управління проектами в агропромисловому секторі України зростає у зв'язку із модернізацією та розширенням галузі. Керівники (менеджери) проектів здійснюють управління процесами та масштабними сільськогосподарськими проектами, забезпечують впровадження передових технологій і ефективне управління ресурсами. Оскільки Україна прагне підвищити продуктивність сільського господарства та задовольнити потреби світового ринку, потреба в кваліфікованих менеджерах проектів у цьому секторі має постійну тенденцію до зростання.

Консалтингові компанії: консалтингові фірми надають послуги з розробки та реалізації проектів для клієнтів з різних секторів економіки, допомагаючи їм здійснювати стратегічні ініціативи та оптимізувати бізнес-процеси.

Наука і освіта: оскільки Україна прагне розширити свій науково-інноваційний потенціал, професійні керівники (менеджери) проектів вкрай необхідні для реалізації складних науково-дослідних проектів, за умов вміння ними здійснювати контроль за термінами їх розробки та реалізації, складати бюджет, формувати команду та досягати відповідних наукових (прикладних, освітніх тощо) цілей проекту. Ефективне управління проектами має вирішальне значення для координації міждисциплінарних дослідницьких груп, управління грантами та досягнення бажаних результатів.

Освітні реформи та модернізація української системи освіти вимагають від керівників (менеджерів) проектів впровадження нових освітніх програм, цифрових освітніх платформ та удосконалення інфраструктури. Керівники (менеджери) проектів систематизують ці ініціативи, керують залученням стейкхолдерів і забезпечують успішну реалізацію проектів.

Розширення участі в міжнародному співробітництві та доступ до партнерського (в т.ч. закордонного) фінансування вимагають кваліфікованих керівників (менеджерів) проектів, які можуть орієнтуватися в системі міжнародних та вітчизняних проектних пропозицій, забезпечуючи при цьому дотримання міжнародних стандартів, ефективне управління міжкультурними командами та ефективно використовуючи фінансування для досягнення цілей проекту.

Публічний сектор: залучення фахівців з управління проектами до діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування є необхідним для підвищення ефективності, підзвітності та успішного виконання ними проєктів. Фактори, що визначають вимоги до таких спеціалістів наведено нижче.

Складність і масштаб державних проєктів: урядові проєкти передбачають значну складність і масштаб, вимагаючи професійного управління ними, щоб забезпечити їх вчасне виконання в межах бюджету та відповідно до визначених стандартів якості. Керівники (менеджери) проєктів повинні мати знання щодо методологій проєктного менеджменту та найкращих практик щодо реалізації широкомасштабних громадських ініціатив, таких як розвиток інфраструктури, кампанії з охорони здоров'я, міське планування тощо.

Ефективне управління ресурсами, включаючи фінансові, людські та матеріальні, має вирішальне значення в державних проєктах для забезпечення їх оптимального використання. Менеджери проєктів володіють навичками розподілу ресурсів, управління ризиками та контролю витрат, що є важливим для забезпечення фінансової відповідальності та досягнення цілей проєкту.

Прозорість і підзвітність: проєкти в публічному секторі вимагають високого рівня прозорості та підзвітності для підтримки громадської довіри та забезпечення дотримання законів та нормативно-правових актів. Менеджери проєктів впроваджують процеси документування, моніторингу та звітності, що підвищує прозорість і дозволяє зацікавленим сторонам відстежувати хід і результати проєкту.

Координація зацікавлених сторін: публічні проєкти як правило мають багату кількість стейкхолдерів, включаючи різні департаменти, агентства, бізнес та громадськість. Менеджери проєктів сприяють ефективній комунікації та координації між ними, гарантуючи, що їхні інтереси та проблеми враховуються, а цілі проєкту узгоджуються з суспільними потребами та очікуваннями.

Відповідність нормативним вимогам: дотримання законодавчих і нормативних вимог має першочергове значення в проєктах публічного сектору. Керівники проєктів забезпечують відповідність проєктів певним законам, нормам і стандартам, зменшуючи юридичні ризики та забезпечуючи успішне виконання проєкту.

Адаптивність і управління кризами: динамічний характер публічних проєктів вимагає здатності від менеджерів адаптуватися до мінливих умов і ефективно управляти кризами. Менеджери проєктів мають навички антикризового управління, вміють розробляти плани на випадок непередбачених обставин і управляти проєктами в умовах невизначеності, забезпечуючи безперервність і стійкість.

Громадські організації: перспективи проєктної діяльності громадських організацій в умовах війни та значної донорської допомоги є багатограними та мають значний потенціал для стимулювання відбудови, розвитку та стійкості українського суспільства та економіки.

Можливість для проєктних менеджерів: надання донорської допомоги дає значний фінансовий поштовх для проєктної діяльності таких організацій. Ефективне управління цими коштами має вирішальне значення для максимізації їх впливу на відновлення та розвиток, на соціальну та гуманітарну сфери.

Перспектива: керівники (менеджери) проєктів забезпечують прозорість, підзвітність та ефективне використання донорських коштів. Це включає в себе управління проєктами, що фінансуються міжнародними організаціями, неурядовими організаціями та іноземними урядами для відновлення та покращення соціальних послуг, інфраструктури, допомоги вразливим верствам населення, внутрішньо переміщеним особам тощо.

4. Тенденції розвитку та можливості кар'єрного зростання.

Тенденції розвитку галузі проєктного менеджменту.

Гнучке та гібридне управління проєктами.

Тенденція: спостерігається активне використання методологій Agile та гібридних підходів до управління проєктами, які поєднують традиційні методи Waterfall і Agile.

Можливість: керівники проєктів можуть покращити свої навички, навчившись працювати з Agile-фреймворками, такими як Scrum, Kanban і Lean, а також розуміючи, коли і як застосовувати гібридні підходи.

Цифрова трансформація.

Тенденція: цифрова трансформація впливає на всі галузі, вимагаючи від керівників (менеджерів) проєктів уміння управляти цифровими проєктами та використовувати цифрові інструменти.

Можливість: отримання досвіду роботи з цифровими інструментами (наприклад, програмне забезпечення для управління проєктами, платформи для співпраці, аналітика даних) і розуміння життєвих циклів цифрових проєктів може відкрити нові можливості кар'єрного зростання.

Прийняття рішень на основі даних.

Тенденція: використання аналітики і великих даних стає все більш поширеним в управлінні проєктами, що сприяє прийняттю обґрунтованих рішень і покращує результати проєкту.

Можливість: керівники (менеджери) проєктів, які розвивають навички аналізу даних, бізнес-аналітики та показників ефективності, можуть підвищити ефективність проєкту та показники успіху.

Сталість та екологічне управління проєктами.

Тенденція: в управлінні проєктами все більше уваги приділяється питанням сталого розвитку та екології.

Можливість: спеціалізація на екологічних практиках управління проєктами та методологіях сталих проєктів може створити можливості в галузях, орієнтованих на сталий розвиток.

Віддалені та розподілені команди.

Тенденція: зростання віддаленої роботи та розподілених команд вимагає від керівників (менеджерів) проєктів ефективного управління віртуальними командами та забезпечення їх співпраці.

Можливість: розвиток компетенцій в управлінні віртуальною командою, використанні інструментів віддаленої взаємодії, побудови комунікації та міжкультурній співпраці може покращити здатність керівника (менеджера) проєкту управляти розподіленими командами.

Можливості кар'єрного зростання.

Сертифікація та підвищення кваліфікації.

Можливість: отримання таких сертифікатів, як Project Management Professional (PMP), Certified ScrumMaster (CSM) або PRINCE2, може підтвердити навички керівника (менеджера) проєкту та розширити перспективи кар'єрного зростання. Крім того, отримання вищих ступенів (наприклад, MBA, магістра з управління проєктами) може надати глибинні знання та відкрити ролі вищого рівня управління.

Спеціалізація.

Можливість: спеціалізація в конкретних галузях (наприклад, IT, будівництво, охорона здоров'я тощо) або типах проєктів (наприклад, науково-дослідні проєкти, проєкти цифрової трансформації тощо) дає можливість керівнику (менеджеру) проєкту бути більш затребуваним на ринку праці та для конкретних роботодавців, які шукають досвід у певних сферах та галузях.

Лідерські ролі.

Можливість: досвідчені керівники (менеджери) проєктів можуть просунути по кар'єрних сходах, таких як керівник (менеджер) програм, керівник (менеджер) портфолію або директор з управління проєктами. Ці ролі включають управління декількома проєктами чи програмами, узгодження їх із стратегічними цілями організації.

Консультаційні та тренерські послуги.

Можливість: керівники (менеджери) проєктів із великим досвідом можуть переходити на посади консультантів, пропонуючи свій досвід організаціям, які прагнуть покращити свою практику управління проєктами, також в перспективі стати тренером (коучем) з окремих аспектів проєктного менеджменту, розробляти власні тренінги, курси, програми.

Міжфункціональний та міжнародний досвід.

Можливість: отримання досвіду роботи в міжфункціональних командах або міжнародних проєктах може розширити перспективи та набір навичок керівника (менеджера) проєкту, зробивши його більш універсальним і здатним управляти різноманітними проєктними середовищами.

Отже, актуальність **освітніх програм з управління проєктами**, обумовлена наступними **чинниками**:

1. Зростаючим попитом на кваліфікованих менеджерів проєктів у різних галузях, включаючи сферу публічного управління, бізнесовий та громадський сектори в умовах невизначеності та сталого розвитку, на проєктній діяльності яких фокусуються освітні програми ДЗВО «Університет менеджменту освіти». Організації все більше покладаються на менеджерів проєктів у

плануванні, виконанні та контролі за проєктами для досягнення стратегічних цілей сталого розвитку, дотримання термінів і досягнення результатів під час війни та у повоєнній відбудові.

2. Необхідністю майбутнім фахівцям з управління проєктами опанувати спеціалізовані навички, виходячи із сучасних умов стану ринку праці та запитів роботодавців. Управління проєктами вимагає унікального набору навичок і компетенцій, включаючи такі soft skills, як лідерство, комунікацію, адаптивне вирішення проблем, емоційний інтелект, управління часом. Зазначені ОПП можуть надати здобувачам вищої освіти спеціалізовану підготовку та знання в цих областях, готуючи їх до успішної кар'єри в ролі управлінців.

3. Управління кар'єрою та кар'єрні можливості. Випускники ОПП «Управління проєктами» матимуть широкі можливості для кар'єрного зростання в цій сфері та суміжних галузях. Вони можуть обіймати посади керівника проєкту, менеджера програм та проєктів, координатора та аналітика проєкту в різних галузях та організаціях.

4. Професійні навички. Здобувачі вищої освіти можуть отримати практичні навички та оволодіти методами (інструментами), які безпосередньо застосовуються при плануванні та реалізації реальних проєктів різного типу (бізнесові, волонтерські, гуманітарні, освітні тощо), підвищуючи їх конкурентоспроможність та професійний успіх.

5. Можливість професійної сертифікації: багато роботодавців цінують професійні сертифікати з управління проєктами, такі як сертифікація Project Management Professional (PMP), яку пропонує Інститут управління проєктами (PMI). ОПП «Управління проєктами» є підґрунтям для отримання здобувачами вищої освіти знань та освітніх вимог, необхідних для отримання професійних сертифікатів, надаючи їм конкурентну перевагу на ринку праці.

6. У сучасній глобальній економіці керівники проєктів часто працюють над міжнародними проєктами з різними командами та стейкхолдерами. ОПП з управління проєктами сприяє формуванню навичкиок міжкультурного спілкування, готуючи здобувачів вищої освіти до ефективної роботи в мультикультурному середовищі.

Загалом, реалізація зазначених освітніх програм може задовольнити зростаючий попит на кваліфікованих керівників (менеджерів) проєктів, надати здобувачам вищої освіти спеціалізовану підготовку та можливості кар'єрного зростання, а також сприяти професіоналізації сфери управління проєктами.